

Vliegvisgroep

The Leader

juni 2010

Colofon vliegvisgroep “The Leader”

The Leader is de vliegvisgroep binnen de Algemene Utrechtse Hengelaars Vereniging. (AUHV) The Leader is opgericht op 19 april 1993.

Dagelijks bestuur:

Gerrit van Middelkoop, bestuurslid.
Ansinglaan 30, 3431 GT Nieuwegein, tel. 030-6050307.
e-mail: gerrit.vanmiddelkoop@tiscali.nl

Wilbert Goes, beheerder website.
Beverakker 10 3994 EL Houten, 030-6372414.
e-mail: wgoes@hetnet.nl

Francesco Gentili, werpinstructie.
De Fuik 2, 3995 BH Houten, tel. 030-2871898.
e-mail: f.gentili61@gmail.com

Richard van Ewijk, penningmeester.
Hendrikkreamerlaan 72, 3972 SN Driebergen, tel. 03435-21885.
e-mail: queenie72@wanadoo.nl

Ad Werdekker, redactie, ledenadministratie.
Pol de Monthove 12, 3437 BK Nieuwegein, tel. 030-6090416.
e-mail: adwerdekker@ziggo.nl

Aanmelding lidmaatschap The Leader:

Geef via de e-mail uw naam en adres door aan de ledenadministratie:
adwerdekker@telfort.nl en maak € 15 over op rekening van de penningmeester,
516436902 van de ABN-AMRO-bank te Driebergen.
Contributie voor de leden: € 12.50 per jaar.

Bindavonden 2^e helft 2010:

De bindavonden worden gehouden in de Petanque Vereniging Nieuwegein aan de Galecopperzoom 1 te Nieuwegein, aanvang 19.30 uur, op de woensdagavonden van: 15 september, 6 oktober, 3 november, 1 december 2010.

Vliegvisgroep-the-Leader.com

Geachte Leden.

Het zal u niet ontgaan zijn dat ons zeer gewaardeerde lid **Dirk de Haan** al geruime tijd niet meer op de bindavonden aanwezig is.

Dirk is al geruime tijd ziek en niet meer in staat te komen binden en van vissen komt door zijn ziekte ook helemaal niets meer.

Jammer genoeg was dit voor Dirk het sein om tijdens de onlangs gehouden 2^e handsbeurs zijn bindmaterialen en visspullen te verkopen. Kees van der Hulst droeg hier zorg voor op die avond.

De opbrengst van die verkoop van zijn spullen, 350 €, heeft Dirk aan de club geschonken, een geweldig gebaar van Dirk.

Omdat Dirk vanaf het prille begin van The Leader op een niet onverdienstelijke wijze betrokken is geweest bij de club en vanwege zijn bijzondere persoonlijkheid en collegialiteit naar zijn mede vliegvisser toe, is op de bestuursvergadering besloten Dirk de Haan “**Lid van verdienste**” te maken.

Wij willen Dirk dan ook heel erg bedanken voor zijn jarenlange vriendschap en collegialiteit en hem heel veel beterschap en sterkte toewensen.

Nieuwe leden.

Wij hebben weer twee nieuw leden kunnen verwelkomen:

C. Temming, Frans Halshage 41, 3438 JE te Nieuwegein en

M.J. Goor, Verlengde Oostsingel 49, 3751 VN te Bunschoten.

Welkom bij The Leader en veel bind- en vliegvisplezier.

Nieuwe bindlocatie.

Omdat het bestemmingsplan van onze bindlocatie Klein Galgenwaard gewijzigd gaat worden en wij aan het eind van 2010 zonder bindlocatie zouden zitten werd het tijd om eens uit te gaan kijken naar een andere locatie.

Na wat informatie te hebben ingewonnen en zo links en rechts wat telefoontjes te hebben gepleegd, kwamen wij uit bij een heel mooie en zeer goed bereikbare locatie in Nieuwegein die voor ons beschikbaar was.

Deze locatie is de Petanque (Jeu de Boules) Vereniging Nieuwegein aan de Galecopperzoom 1 te Nieuwegein. Het gebouw staat er 4 jaar.

Op de bestuursvergadering hebben we de toekomstige locatie nog eens onder de loep genomen en de voor en tegens tegen elkaar afgewogen. Vervolgens hebben wij besloten er een afspraak te maken om eens in de locatie te gaan kijken.

Aldaar bleek, dat de ruimte die ons ter beschikking werd gesteld weliswaar wat kleiner is dan die in Klein Galgenwaard, maar toch voldoende om met ons gemiddelde aantal binders op de bindavond uit de voeten te kunnen.

Mochten wij door bv. een presentatie/lezing of afsluitende clubavond in mei wat meer leden op die avond hebben, dan kunnen wij tegen een zeer geringe vergoeding uitbreiden naar bijna twee maal zo groot in de naast gelegen ruimte, die dan ook voor ons d.m.v. schuifwanden van de rest afgescheiden kan worden. Er wordt ons ook een kast ter beschikking gesteld waarin wij onze clubspullen kunnen opbergen.

In de locatie zijn meerdere verenigingen met ieder een eigen ruimte actief wat het op zich best wel gezelliger maakt. Voor alle gebruikers is er een bar die tijdens de activiteiten altijd geopend is voor koffie en fris i.o.d.

Het enige punt waar wat over te zeggen zou zijn is dat het niet op de maandagavond beschikbaar is maar op de woensdagavonden.

Voor elke avond is wel wat te zeggen, het is denken wij een kwestie van wennen en plannen.

De nieuwe locatie is direct gelegen aan de Galecopperwetering die deze winter (bij toeval) twee maal zo breed is geworden door de aanleg van ecozones.

Dus wil men een lijn uittesten, een vlieg proberen dan is dat direct mogelijk en uit eigen ervaring weet ik dat er goed vis te vangen is in de wetering.

Voorts is er een ruime parkeergelegenheid bij de locatie en met enkele minuten rijden, rijdt men op de Galecopperbrug A12, dus heel goed bereikbaar.

Na de bezichtiging is direct het besluit genomen met de **PVN** in zee te gaan en is de locatie voor de tweede helft van het bindseizoen vastgelegd.

Zie ook het volgende artikel .

Mooie en goed bereikbare locaties zijn dun gezaaid en weggegaan is plaatsvergaan. Dus wij zien u in het nieuwe bindseizoen weer graag aan de bindtafel maar dan in Nieuwegein.

Bindavonden nieuwe bindseizoen.

De bindavonden voor het nieuwe bindseizoen zijn vastgelegd voor de volgende data's, op de **woensdagavonden** van:

15 september, 6 oktober, 3 november, en 1 december.

Noteer dit in de agenda.

Als er een speciale bindavond cq een lezing tussendoor komt, wordt u hiervan via de site of doormiddel van een nieuwsbrief in kennis gesteld.

Waardevolle workshop waterworpen.

Onlangs is er besloten voor de wat gevorderde leden van The Leader een cursus waterworpen te gaan houden.

Omdat de belangstelling daarvoor groot was, kon dit niet in een cursus gehouden worden maar werden het er twee.

Belangstellenden konden zich via de email opgeven bij Francesco.

De cursus werd gehouden op de zondagochtenden van 7, 14 en 21 maart van dit jaar en zoals al gezegd vanwege de grote belangstelling een tweede workshop later in het voorjaar op 17, 25 en 31 mei.

De locatie was zoals gebruikelijk bij de Lek van Tull en 't Waal. Het werd een workshop met de enkelhandige hengel.

Zoals Francesco al schreef, komen waterworpen aan de orde, als de ruimte achter de vissen beperkt is vanwege bomen en struiken, maar ook hoge oevers en zelfs nieuwsgierige voorbijgangers kunnen er voor zorgen dat je niet met je worp uit de voeten kan en dat er een waterworp gebruikt moet worden.

De meest bekende waterworp is de rolworp.

Bij het inzetten van de voorwaartse worp liggen bij deze worp de leader plus een aantal meters lijn nog op het water, vandaar de weinig elegante benaming 'waterworp'.

Wil men echter grotere afstanden bereiken of de lijn/vlieg stroomafwaarts opnemen en met een paar simpele handelingen weer stroomopwaarts deponeren, dan komen andere waterworpen aan bod die allemaal afstammelingen zijn van de speycast, een typische worp voor de tweehandige hengel.

Deze worpen, die eveneens zeer goed uitvoerbaar zijn met de enkelhandige hengel, worden met zeer sierlijke en elegante bewegingen uitgevoerd en zijn echt een lust voor het oog.

De worpen die Francesco op het programma had staan waren de reachcast, speycast (singel en dubbel) slangworp en de snap T.

De worpen werden stuk voor stuk afzonderlijk door Francesco gedemonstreerd en vervolgens door de deelnemers geoefend.

Om dat het toch niet zomaar een lijntje werpen is, werd de deelnemer op de eerste workshopdag aangeraden er in de vrije tijd wat oefenworpen tegenaan te gooien om bij de volgende “les” de vooruitgang niet te frustreren, huiswerk dus.

Op het moment van de eerste workshop stond het water van de Lek behoorlijk hoog waardoor wij in ons waadpad heel mooi op een rij langs de oever de worpen recht in de Lek konden beoefenen. Toch weer een uitzonderlijk moment zo'n hoge waterstand.

Na de eerste oefenochtend aan de Lek bleek dat er toch wel wat geoefend moest worden omdat de worp er nog niet geheel in zat.

Dus tijdens een van de doordeweekse vismomenten, een visdag in de VNV-plas te Biddinghuizen wat oefenworpen gemaakt om de zondag daarop wat meer beslagen ten ijs te komen en zoals altijd, oefening baart kunst, want op de tweede zondag bleek dat het oefenen toch zijn vruchten had afgeworpen. (je blijft werpen)

De volgende zondag werd de slangworp beoefend. Deze is bijzonder handig om de vlieg met een sierlijke worp van stroomafwaarts naar stroomopwaarts te werpen. Persoonlijk vind ik deze worp de leukste en de nuttigste om te doen.

De derde zondag werd er geoefend op de Snap T.

Al met al een bijzonder waardevolle workshop die voor een eventueel vervolg de komende jaren zeer aan te raden is.

Ad Werdekker.

Roofblei: Spin- of Vlieghengel?, that's the question!

Het is alweer enige tijd geleden dat ik begon met het vissen op roofblei. De eerste foto's dateren van augustus 2006.

Doordat de vraag in de winkel naar roofblei kunstaas toenam en ik alleen maar enthousiaste verhalen hoorde over deze vis&zijn superaambeet, werd ik steeds nieuwsgieriger en besloot om het maar eens te gaan proberen.

Na wat informatie op het internet te hebben opgezocht, kwam de vraag welke hengel en welke rivier.

In eerste instantie wilde ik, als fervent vliegvisser, het natuurlijk met de vlieghengel proberen, maar toch leek het me verstandiger om te gaan beginnen met de spinhengel.

Omdat dit voor mij een totaal nieuwe visserij was, moest ik op zoek naar nieuwe stekken. En door met de spinhengel te vissen, kon ik met gemak veel meer water bevissen dan met de vlieg.

Iets wat ik belangrijk vond om inzicht te krijgen in deze (voor mij magische) vis(serij). Omdat de Lek voor mij de dichtstbijzijnde rivier was en omdat ik er de weg een beetje wist, besloot ik om het hier te gaan proberen.

Na 1 keer vissen, was ik verkocht. Ik had roofblei gevangen en was net zo enthousiast als de mensen die ik had gesproken in de winkel. Met name door de aanbeet van de vis, welke vaak loeihard op het snel binnengeviste kunstaa KLAPT.

Al snel was ik er achter dat het vissen met de spinhengel de juiste keuze was.

De afstand die zo nu en dan bereikt moet worden en de snelheid waarmee het kunstaa zo nu en dan moet worden binnengevist, waren met de vlieghengel niet te doen geweest.

Na met name het eerste seizoen op de Lek te hebben gevestigd, besloot ik om het ook eens op de Waal, Maas en IJssel te gaan proberen. Wat bleek: op alle rivieren was het vissen anders, en vereiste een andere aanpak.

Al snel viel op dat de roofblei op de Waal en de IJssel dicht onder de kant te vangen is, in tegenstelling tot de Lek en Maas, waar ik de vis vaak verder uit de kant zag jagen.

Het water stroomt in de Waal veel harder dan op de Lek en dus kwam hier mijn ervaring met het vliegvisseren op stromend water dan ook goed van pas.

Ik herkende direct de “hotspots” op de kop van de krib. De stroomnaden waren duidelijk zichtbaar en ook de gladde vlek in het turbulente water was niet te missen. Dit zijn de plekken om te bevissen vissen, want hier liggen de vissen vaak uit de harde stroom te wachten tot er iets voorbij komt.

Ook hier was ik met de spinhengel in het voordeel, omdat ik het kunstas in de harde stroom op diepte kon krijgen als dit nodig was. Immers roofbleien jagen niet altijd aan de oppervlakte.

Tot slot wil ik nog opmerken dat roofblei op de vlieg best te doen is, maar dat de spinhengel in vele situaties het beste stuk gereedschap is.

Na begonnen te zijn met een 2.40 spinhengel, vis ik inmiddels met een door Ton gebouwde roofblei hengel van 3 meter zodat ik de ver uit de kant jagende vis kan aanwerpen, en gebruik ik de Shimano Stradic, dit vanwege zijn hoge inhaalsnelheid.

De vliegengengel blijft voor mij voorlopig nog even in het foudraal.

Kortom: probeer het eens met de spinhengel op roofblei&je zult er geen spijt van krijgen!

Hennie Smits

Vliegvisgroep-the-Leader.com

De nattedroge....

Haak: TMC 103 BL 13-15

Lijfje uni floss bright yellow

Ribbing: bruin binddraad

Hackle: partridge hackle

Tijdens één van de visdagen aan de Trysilelva in Noorwegen stond ik met Paul Blokdijk te vissen tijdens extreem hoog water. De vis wilde niet echt, we viste beide met een glowtail en een superpupa als dropper. Zo heel af en toe wisten we een vlagzalmpje te foppen, tot het moment dat Paul dit vliegje aan zijn dropper zette. Al op de eerste drift steeg een mooie vlagzalm en vele volgden. We hadden dit vliegje daags ervoor al gebonden op de camping en ik had ze dus ook en na het wisselen kwam mijn hengel ook regelmatig in een mooie buiging.

Over het binden kan ik niet zo heel veel vertellen, bind een stukje bruin binddraad in en daarna de gele floss. Maak van de gele floss een tapse body en rib deze met het binddraadje. Als hackle gebruik ik een patrijs hackle in twee slagen, kopje wikkelen en klaar! Het binden is zo makkelijk en simpel dus ik zou zeggen, maak er een paar....je weet maar nooit!!

Als variatie zou je ook wat andere body kleuren kunnen proberen

Succes met binden, hartelijke groet André Miegies.

www.andremiegies.nl

Vissen in zuid Spanje.

1 maart is het snoekseizoen weer gesloten.

Toen ik stopte met werken ging ik elk jaar in maart en april naar Zuid Spanje. Daar wordt het weer dan meestal zoals bij ons in de maand mei.

In Spanje had ik een riviertje ontdekt met meestal helder water, ongeveer een halve meter diep.

Ik ging daar pas in vissen wanneer ik de vissen had ontdekt. Ik ging dan vissen met natte vliegen of nimfen met een tip van 22,00.

Het eerste schot is meestal snoeihard dus houd je hengel hoog om die klap op te vangen. De meeste vissen en dan heb ik het over Barbelen, zijn 40 tot 50 cm lang en soms moeilijk te vangen en te dresser.

Ik ga meestal na 3 uur vissen, want dan zijn ze het best te vangen. Als je goed gevangen hebt, kan het zo zijn dat je de eerste 3 dagen niets meer vangt. Na een paar dagen willen ze pas weer bijten. Volgens mij is het geheugen van een Barbeel daar 10 keer beter dan dat van een forel.

Wanneer het heeft geregend wacht dan maar gerust 10 dagen met vissen, want dan is het water pas weer helder.

Ga je toch vissen neem dan een klein spinnertje een lepeltje of plugje mee. In de 2 maanden dat we daar waren huurden we een kleine flat aan het strand, dit i.v.m. het uitzicht. Wel op het zuidwesten want de noordenwind is ook daar koud. Wij vlogen altijd naar Malaga en woonden tussen Toromolinos en Benalmadena Costa. Wij hebben het nog gekend als de visserswijk Caruela. Nu is het er in de zomer vergeven met toeristen maar in de winter valt dat best wel mee.

Het strand is mooi beschut en je ziet alleen maar oudjes.

Bij mooi weer ging ik 's morgens om 8 a 9 uur met bus of treintje naar het treinstation van Malaga. Vervolgens moest ik overstappen op de trein naar Alora, wat het eindpunt is.

Ik ging er altijd een halte eerder uit bij Pizarra. Dit moest wel snel gebeuren want hij rijdt zo weer verder.

Uit het station loop je rechtsaf en vervolgens einde weg weer rechtsaf het spoor onderdoor. Hierna de weg volgen naar de rivier. Is het water hoog dan linksaf. Is het water laag dan rechtsaf

Soms kan je de rivier volgen tot je bij 2 bruggen komt ,vandaar kan je op een weg langs bedrijven komen en loop je zo weer naar het station.

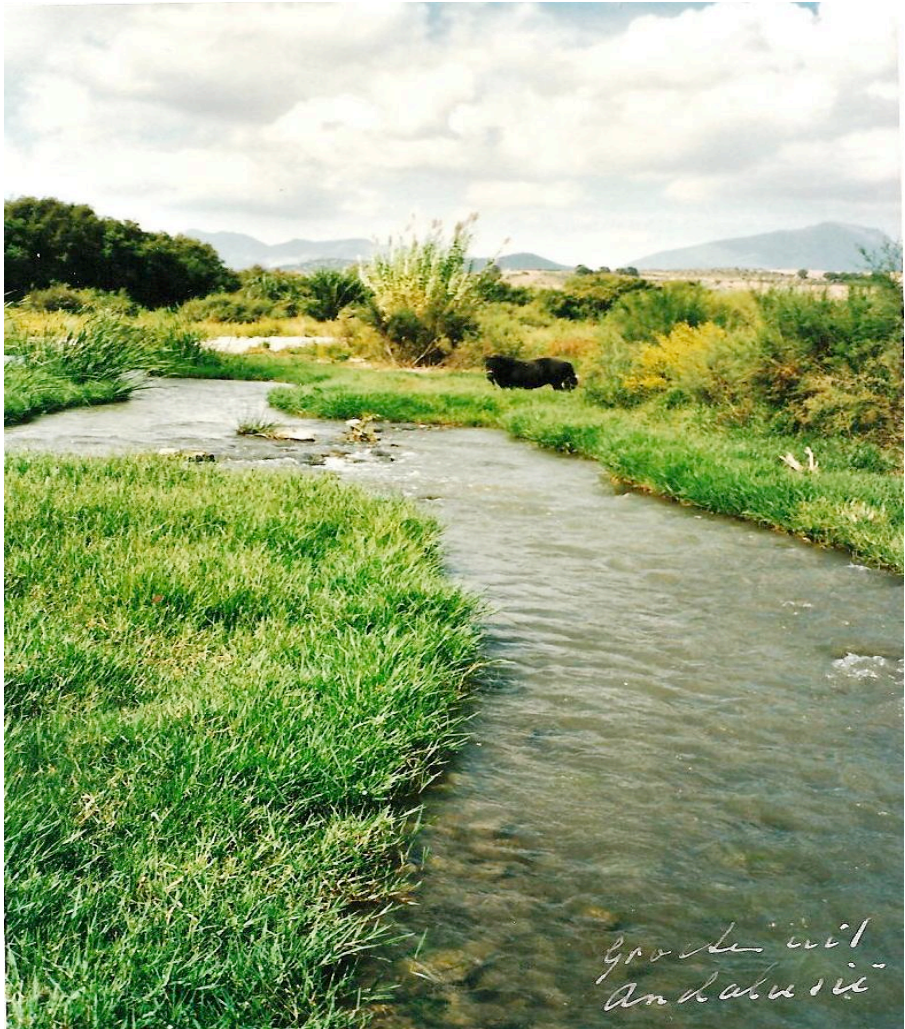
Vanaf Torromolinos kan je een retourtje nemen naar Pizzarra. Er rijdt ook een lichtgroene bus vanaf het busstation bij het treinstation naar Pizzarra en verder.

Het openbaar vervoer in Spanje is heel goedkoop, trouwens alles eigenlijk. In dit gebied heb ik 15 jaar gevist elk jaar was weer anders. Wij gingen in September ook maar dan was het soms bar warm maar toch vis vangen. Wanneer je op je labtop Google-earth intikt en dan pizarra-spanje dan kan je streek goed bekijken.

Met een auto wordt het een ander verhaal, bij de stuwmeren heb ik nooit gevist er zijn riviertjes met regenboogforel, de Rio-Frio. Er zijn riviertjes die er leuk uitzien maar in de zomer droogvallen. En na enkele droge winters valt zelfs mijn riviertje droog, dan duurt het een paar jaar voordat er weer vis op zit. De eerste jaren viste ik daar met een duurdere hengel die dan met een dikke barbeel wel eens brak. Ton Temming verkocht mij toen een hengel, een May-Fly 4 delig, een # 4-5. Hij zei "Dirk deze breek je niet zo snel" Ik heb er 4 gekocht en er 14 jaar mee gevist. Nooit heb ik er een gebroken en altijd best gevangen. Misschien zien jullie ze wel eens opduiken op een tweedehands verkoping. Ik heb zonder auto en zonder Spaans te spreken me in dit gebied altijd prima vermaakt.

Heb je interesse, in het VNV-blad no. 54 jaargang 2000, staat ook een artikel over dit gebied.

Groeten, Dirk de Haan.

De Eemhof door alle seizoenen heen.

Zondag 13 december, gezamenlijke visdag van The Leader op de Eemhof.

Als ik om tien uur aankom is het al aardig druk. Nog maar enkele plaatsjes zijn beschikbaar langs de kleine plas.

De eerste nachtvorst is al geweest en de temperatuur komt nauwelijks nog boven nul. Er wordt best gevangen.

In de ochtend vang ik een visje met een op de bindavond gebouwd streamertje en mis er een paar omdat ik sta te rommelen met het nieuwe lichte spagettistokje dat ik via marktplaats heb gekocht.

Ook links en rechts van mij werken streamers goed. Tegen de middag houden de beten bij veel mensen op. De zon schijnt en de een na de andere forel komt naar de oppervlakte, meteen gevolgd door een stel vliegenlijnen. Ad Werdekker en een aantal anderen vangen stevig door, met buzzers of nimfjes onder een beetverklikker. Bij mij houdt het bijten ook op, tot ik van Ad een felgekleurd oranje buzzerachtig nimfje krijg met de instructie deze op een metertje diep stil aan te bieden. Vrijwel direct een aanbeet, weer mis. Ze springen, ze azen dus ze eten zou je zeggen.

Hier en daar zien we een mugje in de winterzon dansen. Een paar andere vissers verbazen zich er ook over. Zouden de larven van die muggen...?

Op mijn werk, een ecologenbureau waar een aantal taxonomen werken op het gebied van ongewervelden, vraag ik het na.

Op de vraag welke muggen er nou in de winter nog rondvliegen zegt iemand droog: wintermuggen. De mensen aan de koffietafel lachen maar het blijkt geen grap. Wintermuggen zijn muggensoorten die in de winter actief zijn. De meeste insecten zijn alleen in de zomer actief en teren in de winter als eitje, larve of volwassene op een beperkte vetvoorraad.

Is de winter te warm dan gaat de stofwisseling te snel en gaan er veel voortijdig dood.

Mijn collega wist uit zijn hoofd drie groepen muggen waarvan sommige soorten juist in de winter te vinden zijn.

De wintermuggen horen bij een familie welke luistert naar de naam *Trichoceridae*. Deze hebben ongeveer dezelfde levenswijze als die van langpootmuggen. De larven leven tussen strooisel op natte plaatsen. Je ziet ze langs de waterkant of bosrand maar ook in de tuin.

Ze zijn actief tussen oktober en april. Als in het winter het zonnetje schijnt, en het is niet te koud, dan zie je ijle wolkjes mannetjes grillig in het zonlicht dansen in de hoop dat er een vrouwtje voorbij komt.

Epiphragma ocellaris, een langpootmugje van 5-10 mm groot die in de winter actief is.

Omdat de larven van al deze soorten niet in het water leven, en er op mooie winterdagen hooguit volwassen individuen in het water waaien, zijn het dus niet echt soorten die hoog op de menukaart staan voor vissen.

Wat is dan wel beschikbaar als voedselbron in de winter? Na de visdag in de Eemhof heb ik vier forellen meegenomen en open gemaakt. Tot mijn verbazing had geen van de vier forellen iets in de maag zitten.

Die dag was er dus niets of nauwelijks iets te eten voor ze, hoewel de vis erg actief was en ze goed beten. Echter, drie vissen bleken wel degelijk wat voedselresten verderop in hun darmkanaal te hebben.

Dit hadden ze dus in de dagen ervoor verorberd. In een vis vond ik veel takjes bodemprut met daartussen meerdere kleine slakjes en resten van wat leek op een leeg hulsje van een vlokreeftje of een insectenlarve. In twee andere vissen vond ik wat van dezelfde resten.

Vlokreeften zijn een belangrijk stapelvoedsel in veel wateren. Ze komen bijna overal in grote aantallen voor en planten zich veel en snel voort.

Hoewel weggekropen in diepe stukken op de bodem, zijn ze volop aanwezig in de winter. Vrouwtjes worden twee en mannetjes tot vijf jaar oud en produceren het hele jaar door jongen tot het te koud wordt.

Forellen houden erg van vlokreeften.

In beken en rivieren waar forellen voorkomen, zijn ze zelfs de belangrijkste predatoren voor vlokreeften.

Daarom houdt mijn collega niet zo van vissen, ze eten alles op waar hij zijn brood mee verdient. Half maart heb ik, dit keer met zelfgemaakte buzzers ook heel best gevangen. Nu weer drie vissen meegenomen en gekeken. De vissen zaten nu vol met muggenpoppen, vlokreeften en slakken.

Maaginhoud van vlokreeft en muggenpoppen.

Opvallend was dat elke vis, net als in december, het voornamelijk op voornamelijk een voedseltype voorzien had.

De magen bevatten ofwel veel slakken, ofwel veel muggenpoppen, of veel vlokreeften en bodemprut.

Een had een hoop bodemmateriaal naar binnengewerkt inclusief drie 0,5 cm grote stenen! Weer vond ik dezelfde halfverteerde resten in het darmkanaal als in december.

Op mijn werk heb ik het allemaal door mijn collega laten determineren. veruit de meeste resten bleken poppen van muggen die op het punt stonden uit te vliegen.

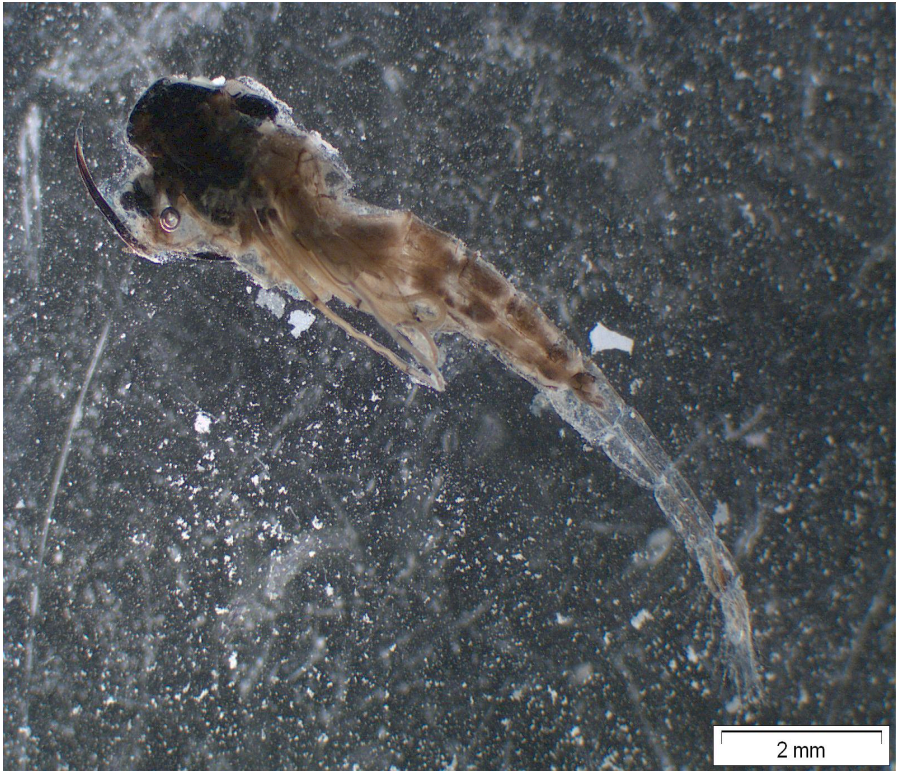
Een aantal ervan waren zelfs al aan het uitkomen toen ze verorberd werden. De forellen aasden dus juist op bijna-hatchende en hatchende muggen. Een zo een 'hatchling' hebben we ter illustratie op de foto gezet. De resten die ik in december gevonden had bleken muggenlarven te zijn.

Deze, overigens niet stekende, Eemhof-soort (een chironomide) overwintert als larve en verpopt zich in de lente. Dit popstadium zwemt vrij rond tot het volwassen individu klaar is om uit de poppenhuid te kruipen en weg te vliegen.

De vlokreeftjes waren allen *Gammarus tigrinus*, een exoot uit Oost Europa die vrij groot kan worden. Deze soort komt tegenwoordig overal in Nederland voor, blijkbaar ook in een afgesloten water als de Eemhof.

Ik ga dit verzamelen van dieetmonsters van Eemhof-forellen nog een tijdje volhouden, om te zien hoe het voedselpatroon verandert door het jaar heen.

Een mooi excuus om er maandelijks een keer heen te moeten. Volgend jaar om deze tijd kom ik dus met een nieuw verhaal over wat ik allemaal gevonden heb.

Een hatchende mug die gepakt is door een forel. Duidelijk is te zien hoe de mug al halverwege uit de poppenhuid is gekropen.

Carlo Rutles.

